

ANOTACE

Studie zpracuje téma klasicismu v širším smyslu tohoto pojmu na materiálu české architektury. V úvodní kapitole pojmově vymezí klasické, klasicismus a neoklasicismus. Samostatně stručně pojedná o formování klasického kánonu v Evropě a nastíní vývoj klasicismů v dějinách české architektury v evropském kontextu. Systematicky pak v samostatných kapitolách zpracuje problematiku klasicismu 1. poloviny 19. století, období přísného a pozdního historismu a rané a vrcholné moderny. Zvláštní pozornost bude věnovat tématu klasického v českém myšlení o umění v meziválečném období a v letech okupace. Po analýze klasicizujících tendencí v architektuře socialistického realismu stanoví základní klasicizující snahy ve druhé polovině 20. století a na počátku století 21. Závěrečná kapitola na základě vybraných příkladů identifikuje rysy, které lze považovat za specifické pro klasicismus v české architektuře.